

РЕШЕНИЕ

№ 7867

гр. София, 15.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 20.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **5278** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е на основание определение № 4656/01.06.2023 г. по адм. дело № 5031/2023 г. по описа на АССГ, с което производството по образуваното дело по жалба на „Проучване и добив на нефт и газ“ АД, [населено място] чрез изпълнителните директори П. Н. и Л. Ч. срещу задължителни предписания по т.т. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10 и 11 от протокол № ПР2308703/10.04.2023 г. на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] е разделено, като предмет на настоящото производство е жалбата срещу задължителните предписания по т. 4 от горепосочения протокол, с което за установено нарушение на чл. 167, ал. 2 от Наредба № 7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване (Наредба № 7), на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ било предписано при ремонт, изменение, поддържане и обслужване на работно оборудване в дружеството, жалбоподателят – в качеството си на работодател, да провежда необходимото специфично обучение.

Относно горепосоченото предписание жалбоподателят посочва, че същото е неправилно, като постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се, че оспореният акт е издаден в нарушение на чл. 35 от АПК, тъй като проверяващият екип не е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая и не е предоставил възможност на дружеството за обяснения по въпросите, за които впоследствие са дадени задължителните предписания. Акцента се върху обстоятелството, че

работният процес пропарване не е оценен като дейност с повишен риск, тъй като дейността „пропарване на автоцистерна с паро-подгриваща установка“ при нормално протичане на производствения процес не създава опасност за здравето и живота, за да изисква отделно специфично обучение.

В хода на делото по същество, жалбоподателят се представлява от юрк. Г., която моли жалбата да бъде уважена по причини, обстойно посочени в писмени бележки по делото.

Ответникът – директор на дирекция „Инспекция по труда“ (ДИТ) – П., редовно призован, не изпраща представител, като в писмена молба по делото оспорва изцяло така подадената жалба, като счита същата за неоснователна и недоказана. Излага подробни съображения за законосъобразността на оспореното задължително предписание. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Във връзка с настъпил на 09.03.2023 г. трудов инцидент със смъртен изход с лицето Т. М. Д., назначен на длъжност „Шофьор специализиран автомобил-тампоажник“ и „организатор Т.“, стопанисван от дружеството „Проучване и добив на нефт и газ“ АД, била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от инспектори в ДИТ-П. в обект на дружеството: база Д. Д., [улица], сервиз „Т.“. Резултатите от проверката били обективирани в протокол № ПР2308703/10.04.2023 г.

При извършване на проверката, служителите на ДИТ-П. констатирани редица нарушения на изискванията за здравословни и безопасни условия на труд, като конкретно в т. 4 от протокола било описано, че при преглед на документите, предоставени от жалбоподателя, се установило, че той в качеството си на работодател, не е изпълнил задълженията си по реда на чл. 167, ал. 2 от Наредба № 7, като не е провел на Т. Д. необходимото специфично обучение за безопасно извършване на пропарване на автоцистерна за превоз на опасни товари (суров нефт) с паро-подгриваща установка (П.). По повод така констатираното нарушение, на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ било издадено и обжалваното в настоящото производство предписание по т. 4 със срок на изпълнение до 12.05.2023 г. , а именно: при ремонт, изменение, поддържане и обслужване на работно оборудване в дружеството, жалбоподателят, в качеството си на работодател, да провежда необходимото специфично обучение, с оглед изпълнението на задълженията си по реда на чл. 167, ал. 2 от Наредба № 7.

При извършването на проверката били снети обяснения от лицата Б. П., М. Н., Н. С., Д. И. и Д. Ц.. От техните сведения се установява, че на 09.03.2023 г. Т. Д. следвало да извърши пропарване на автоцистерна с паро-подгриваща установка, поради констатиран теч от цистерната. Около 09:00 ч. Д. свързал цистерната с П., която започнала да подава пара към нея. Тогава Д. се покачил на цистерната и отворил нейния люк, като в същия момент се освободило голямо количество пара под налягане, което изтласкало Д. и той паднал от цистерната на земята.

В хода на делото са снети показания от свидетелката М. Н. - служител в дружеството жалбоподател, на длъжност "ръководител сектор "Административни дейности и безопасни условия на труд"". Същата посочва, че Т. Д. е бил обучен да работи с П., като е преминал и курс на обучение за упражняване на професията

"машинист котли високо налягане", като въз основа на издържан изпит пред ДАМТН е придобил такава правоспособност. Относно оценките на риска Н. твърди, че като риск се идентифицират само тези ситуации, които не могат да се избегнат, като за П. не е идентифициран такъв риск.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения 14 - дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. Цялостният контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности, се осъществява от Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" към министъра на труда и социалната политика. Съгласно чл. 12 от Устройствения правилник на агенцията, специализираната ѝ администрация е организирана в дирекции, вкл. Дирекция "Инспекция по труда"- П.. Инспекторът е контролен орган и има правомощия, установени в КТ, включително тези по чл. 404 КТ да дава задължителни предписания. Проверката въз основа, на която са дадени задължителните предписания е извършена от инспектори в Дирекция "Инспекция по труда"- П., при и по повод изпълнение на служебните им задължения - чл. 16, ал. 2, т. 2 от Устройствения правилник на ИА "ГИТ".

На следващо място, оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. Изложените в акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства. Не се установява порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта. Ответникът е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес.

Преценката на административния орган е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 от АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес, административният орган е събрал всички необходими доказателства, извършил е надлежна проверка на същите, а окончателният правен резултат е в съответствие с приетите фактически установявания. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до неправилно приложение на материалния закон, тъй като фактите вярно са подведени под съответните материалноправни разпоредби. Не е нарушено и накърнено правото на защита на жалбоподателя в хода на производството. В този смисъл, съдът не споделя направеното от жалбоподателя възражение за допуснати от страна на административния орган съществени нарушения на административно-производствените правила.

Спорът между страните по делото се свежда до приложението на нормите на

материалния закон.

Законово регламентираната материалноправна предпоставка за прилагането на ПАМ по чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ, е наличието на нарушение /нарушения/ на трудовото законодателство, като основание за даване на задължителни предписания от контролните органи на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" за тяхното отстраняване.

Безпротиворечиво се установи, че на 09.03.2023 г. около 09:00 часа е настъпила трудова злополука с работника Т. Д., който при извършване на пропарване на автоцистерна за превоз на опасни товари (суров нефт) с паро-подгрываща установка, се покачва на цистерната, отваря нейния люк, без преди това да е вдигнал подвижния парапет, като поради освободеното голямо количество пара под налягане, пада от цистерната, вследствие на което е настъпила неговата смърт.

Съгласно чл. 167, ал. 2 от Наредба № 7 - при ремонт, изменение, поддържане и обслужване на работно оборудване съответните работещи трябва да получат необходимото специфично обучение. Към административната преписка е приложена инструкция по здраве и безопасност при пропарване на автоцистерна с П., изготвена на 10.03.2023 г. и утвърдена на 13.03.2023 г. (след датата на процесната трудова злополука). Налична е и инструкция за здраве и безопасност при работа като шофьор-тампоажник при сектор РИС и Т., утвърдена на 06.01.2012 г. В т. 41 от същата е описано, какви изисквания следва да спазва работникът при работа с П., измежду тях, обаче, липсват правила досежно покачването на цистерната и отварянето на люка при включена и свързана П.. В приложените карти за оценка на риска също липсват идентифицирани рискове във връзка с използването на П. и извършването на дейността пропарване с П., каквито, предвид възникналия инцидент, неминуемо съществуват. Обстоятелството, че Т. Д. е имал издадено свидетелство за правоспособност за упражняване на професията „машинист на котли с високо налягане“, не освобождава работодателя му от задължението да проведе необходимото специфично обучение, свързано с обслужването и поддържането на автоцистерна за превоз на опасни товари чрез извършването на пропарване с П.. Това специфично обучение касае безопасното извършване на самия процес - пропарване на автоцистерна с П., предвид рисковете от травматични увреждания и опасност за живота, което той крие.

В рамките на своята отговорност работодателят предприема необходимите мерки за опазване на безопасността и здравето на работниците, включително предотвратяването на професионалните рискове, предоставянето на информация и обучение, както и осигуряването на необходимата организация и средства на основата на общите принципи на превенция. С оглед всички събрани доказателства в хода на провело се административно производство, достатъчно аргументирани са изложените фактически и правни основания, представляващи съображенията на административния орган, довели до формирането на крайния му извод за налагане на оспореното предписание.

В заключение, съдът приема, че принудителната административна мярка, наложена с протокол № ПР2308703/10.04.2023 г. на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] под т. 4 е законосъобразен административен акт и поради липсата на отменителните основания по чл. 146 АПК, следва да бъде потвърдена.

При този изход на спора искането на представителя на ответника за присъждане на направените по делото разноски за възнаграждение на юрисконсулт се явява

основателно, съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 3 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. Съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и с оглед фактическата и правна сложност на делото, размерът на възнаграждението следва да се определи на 100.00 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Проучване и добив на нефт и газ“ АД, [населено място] чрез изпълнителните директори П. Н. и Л. Ч. срещу задължителното предписание по т. 4 от протокол № ПР2308703/10.04.2023 г. на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място].

ОСЪЖДА „Проучване и добив на нефт и газ“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“- П. с адрес: [населено място], [улица] сумата от 100.00 /сто/ лева на основание чл.143, ал. 3 от АПК.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията за постановяването му пред Върховния административен съд.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: